

Tazria – Metzorah “Geconcipieerd”
Leviticus 12:1–13:59; 14:1-15:33
2 Koningen 7:3–20; Maleachi:3:4-24
2Samuël 1-3

Die Torah Portie.

Ja, we zijn weer hier. Het is de Torah portie over melaatsheid. Ik moet toegeven dat ik, zoals de meesten van jullie, dit niet als mijn favoriete Torah portie van de Schrift zie. Het is er een waar ik maar al te gemakkelijk vluchtig overga en al uitkijk naar de volgende week. Doorheen de jaren heb ik veel artikels over deze portie gelezen, die zeggen dat het woord tzara’at geen melaatsheid was maar iets anders. Dat heeft me uiteindelijk niet geholpen om er meer in te zien dan een hoop onduidelijke woorden als ik het lees. Ik ben er zeker van dat er een paar zullen zijn die me hier een nieuw artikel over zullen zenden, dat ik zal lezen en waarvan ik waarschijnlijk de nieuw verworven kennis zal appreciëren, maar ik betwijfel of dit het uiteindelijk in mijn favoriete portie doet veranderen. En ik geloof ook niet dat ik de enige ben die er zo over denkt.

Eender hoezeer het mij aan enthousiasme hierover ontbreekt, de waarheid is dat deze woorden toch in de Schrift staan en dat Abba besloot dat ze er niet alleen dienden te staan, maar dat ik ze dien te lezen op dezelfde golflengte als wanneer ik over de kosher wetten lees, of over het verslag van de Hebreeën die uit Egypte vertrekken. Waarom? Ik ben er op dit moment niet helemaal zeker van, maar één ding in verband met deze relatie tussen Hem en mijzelf is, dat in de voorbije jaren vrij vast is komen te staan dat ik beseft heb dat Hij nogal wat slimmer is dan ik en weet wat ik nodig heb, lang voor mij iets uiteindelijk begint te dagen. Dus, met deze gedachte arriveren we bij dit gedeelte van Leviticus en lezen het met een oor naar Zijn stem gericht.

Dit alles gezegd zijnde, heb ik een gedachte voor ons om in overweging te nemen. Iemand ontdekt een lichte uitslag op zijn huid, maar het is goed verborgen door zijn kleding. Wie gaat hier nu werkelijk iets van weten? Het zal vrij gemakkelijk zijn voor die persoon om door te gaan met zijn normaal leven en er met geen woord over te reppen. Tenslotte, eender wat het is, de kans is groot dat het gewoon uit zichzelf zal weggaan. Wie zal het weten? Als het erger wordt, dan zal er misschien iets moeten aan gedaan worden?

Wat ik deze Schriftverzen dit jaar zie onderwijzen, is dat we allemaal problemen in ons leven hebben. Melaatsheid kan gedefinieerd worden als eender wat, van grote zonde tot fouten en zwakheden in ons leven die ons en anderen van tijd tot tijd hoorndol maken. Het kan ook gedefinieerd worden als problemen die ontstaan terwijl we door dit leven gaan, dingen zoals financiële problemen, of een periode van opstandigheid in een kind. Het zijn deze situaties in ons leven die ons doen bidden voor Zijn terugkeer, zodat we werkelijk van de vloek die zonde in deze wereld en in ons leven bracht kunnen vrijgezet worden. Maar wat kunnen we aan deze dingen doen tot Hij terugkomt en alles hersteld is? We kunnen aan de ene kant gewoon proberen ze weg te moffelen en pretenderen dat ze niet bestaan of we kunnen doen wat de Schrift ons deze week leert en er komaf mee maken. In het oude Israël maakte melaatsse wonden niet alleen de persoon onrein, maar onbehandeld vermochten ze het hele kamp onrein te maken. Een klein korstje dat kon weggemoffeld worden kon uiteindelijk iets worden dat het hele kamp aantastte. Misschien dat in dat licht deze Torah portie toch veel met ons vandaag te maken heeft. Start met een mentale lijst van korstjes die momenteel op Zijn familie een invloed hebben. Trots, arrogantie, roddel, trouweloosheid, ongehoorzaamheid, koppigheid, liegen, gebrek aan betrokkenheid en de lijst gaat verder. Voeg dit bij de hierboven vermelde lijst van financiële moeilijkheden, problemen met een ongezeglijk kind of zelfs huwelijksproblemen. Dit zijn allemaal littekens en verzweringen, uitstortingen, die als er niets aan gedaan wordt, het hele kamp onrein kunnen en zullen maken.

Wartoe werden de Hebreeën geroepen te doen met melaatsheid en dergelijke? Er werd hen gezegd het niet gewoon weg te moffelen, maar het eerder naar buiten te brengen zodat het kon genezen. Wat een boodschap voor ons vandaag! Stop met te proberen problemen en fouten in ons leven weg te moffelen en begin er mee af te rekenen, zodat het hele kamp rein kan worden om Hem te aanbidden. Ja, het is vernederend om het allemaal op tafel te leggen, voor iedereen zichtbaar, maar misschien is nederigheid het eerste deel van de behandeling!

Dus, misschien zit er toch meer in dit melaatsheid ding dan we eerst dachten. Misschien een goed idee om nog eens terug te gaan en het nog een keer te lezen, maar deze keer een ietsje trager!

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert.S. van Goethem